

Anders Rostrup Lorentzen

løsøre
ævleøre

Digte fra nittenfirserne & halvfemserne

LØSØRE ÆVLEØRE

Digte fra nittenfirserne & halvfemserne

© Anders Rostrup Lorentzen

anders@apoet.dk & www.apoet.dk 2024

Alle rettigheder forbeholdes Anders Rostrup Lorentzen / Anders apoet

Forlag: www.apoet.dk

Denmark 2024

ISBN 978-87-992703-7-8

1. e-udgave

Kopiering fra denne udgivelse må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer, der er nævnt i aftalen. Enhver anden udnyttelse uden Anders Rostrup Lorentzen / anders@apoet.dk skriftlige samtykke er forbudt ifølge gældende lov om ophavsret. Undtaget herfra er korte uddrag til brug i anmeldelser.

Kærligheden er en livrem
Holder modet håbet oppe
Strammer livet ind

Lyrikcafeen i Huset

PIK & PATTERN

Faste og runde
appelsiner
safter driver
Stolte stive
bananer
knækker let

Rubin-junglen
lukker sig

Det er blevet vinter

BJÆLKER & SPLINTER

I hagekorset skygge
ligger tavse døde
De ofrede jøder dækkede til
i danske folkemunde
De alternativt tænkende
i særdeleshed kommunister
der blev spiddet af landsmænd
hvis samvittighed aldrig kan blive ren

I hagekorset skygge
spirer frygten for
at ukendte
skal skubbe os i baggrunden
og få bedre cykler
den vil vokse
hvis du lader hjertet gro til
på begærlighedens vildmark

I hagekorset skygge
bevæger vi os
indeklemte
og i ly af vi trods alt
tager kilometer afstand
til gaskamrenes hanedrejere

I hagekorset skygge
hænger billeder af ulveansigter og medløbere
son trækker læber nedover syletænder
strammer umenneske-lovene
mens de lukker øjnene
for os der ikke er
Som dem selv

så jeg vil ikke opholde mig
i hagekorset skygge
men leve i bålet

NORDISK LIV

For meget selv
skyklapper
intet udover hårets kant
spejler kun os selv

7 års ulykke
sæt spejlstykker i gader
ind bag facader
til brudstykker af verden

Et bredt billede
på mangefarvet papir

og måske vi blot er
fortabte lotterivindere
uden evner til at bruge
vores gevinst

GEMT BAG KLÆDESKABETS DØR

"Der var for mange liv i mig"
stod der på sedlen på kommoden
eneste livstegn tilbage
efter moderens barske syn
anoreksidatteren med vellagt make up
og iført sit fineste tøj
dinglede død fra en strik i mors klædeskab
hun forstod ingenting
"hvordan kunne hun gøre det mod mig"

Veninden fandt det smukt
et perfekt tilrettelagt oprør
gennemført afskedsturné
roen og stilen, så filmisk udført
at fantasien blegner, bag dør

KIKKEREN

Drømme slås til brokker
når lejetropper dukker op
i hver deres kampuniformer
knuser drømme
begge parter siger
at de kæmper for

De ser ingen øjne
og lover alt
og ingenting

Selv fik jeg det skidt af
at gå med nogle skridt
som sandhedsvidne se
brosten og tåregas flyve
så jeg var den
der måtte gå hjem

For ingen af jer
kikker ind i øjne
I vil bare slås
og jeg tror stadig
stædigt på fred

NEXT STOP NOWHERE

Næste Step
næste digt
i rækker af livsdrift
håbets stationer

på vej mod
overlevelse
oplevelser
nye venskabers forståelse

Næste step
næste digt
udsigt
giver indsigt
større indblik
over uoverskuelige
handlingers betydning

Alt det vi vil
med hjerner og hjerters
bedste intentioner
troen på retfærdigheden
altid vil sejrer
Vi fægter febrilsk mod det onde
inde i vores egne kroppe
forstår ikke hvad der sker
indestængte lussinger
verden burde have

Næste Step
næste digt
dit digt

UDVALGT

Gråsprængt jul
ingen knirke fred
Trak du nitten
i lykkhjulets trafikdød
Vandt du millionen
da du mistede dine øjne

Vi trækker lod i trafikken
omkring rouletten
vi fødes på ny
eller bliver aborter
til parfumebranchen
Vi trækker lod
omkring trafikrouletten
vil helst ikke tænke på det
på den måde

Livets udtrækning
tilfældig hjernedødsfald
eller et uheldigt sekund
på en søvndrukken landevej

Millionudtrækning
Livets endelige lykkemål

Spil din livsdrøm ud mod frygten
Du er én enestående stjerne
blandt uendelige millioner
tilfældet kan du ikke snyde

Forkert

VINTERKØREPLAN

Min hjerne følger en vinterkøreplan
droslet ned til begrænset livsnydelse
frosset fast i kærlighedens spor
i en bus
hvor hjertet skubbes op i halsen
psykopat-typer sparker fuld mand ud
på fortovet hvor de fortsætter
Vi er mange der ser på

Når S-toget i sidste sekund
blander mit held
hvorfor ikke have brugt episoden som påskud
til at løbe tilbage til hendes dør

Jeg skrev henover tallene i vinterkøreplanen
forærede tørrede blomster i støvede farver
fik aldrig andet end fastfrosset længsel

VINTERPIGE

Frostens krystaller
omslutter dit rum
i klar skønhed

Jeg kan ikke finde dig
kun se isblomsternes
fascinerende landskaber

Min mund strejfer ruden
det prikker i læberne

Ånder et lille rundt hul
tager en bid af din verden

FARVELFOTO

Psykiske smerte
dit blege ansigt
danser ikke over violmarken
står stille med vinteren tyngende
på skrøbelige skuldrer
mens spæde knopper
skyder frisk grønt
over dit hoved

Zombie i parken
uforløst pilledøs
kommer det nogensinde videre med dig
kommer det nogensinde videre med os

Jeg forlader dig
midt i violparken
din knyttede krop
begiver mig bort
giver tabt
leder efter et nyt sted
at kaste min indsats
prøver lykken
rækker hånden ud
griber ud efter liv

SENSITIV

Hyper sensitiv er jeg nu hvor bladene rasler mod vinter
det grå gnaver huller i selvtilliden, slår splid i sindet

Jeg tror, jeg er uønsket og delvist udstødt
tager smil som ulvegrin, rækkehænder som flænseklør

Jo, jeg er meget opmærksom

LIDT-TIL-EN-SIDE

Det er blandt andet det
at føle sig ved siden af det selskab
man nu engang er plantet blandt
og jeg er man og man ville gerne
være et lys der skinner blandt lys
men er ubehjælpeligt ved-siden-af
og helt så slemt er det sjældent
men alligevel så grelt
at det virker for kejtet at danse

ANSØGNING

Jeg ansøger ikke økonomivældets ønskejobs
selvom kontoen ind imellem er læk
Parcelhus bilerne skræmmer bag cykelstyret
min krop skal ikke lægges i realrentelænker
og videoens døsende skær
lokker mig ind i biografens intense sale

Kærlighedens kuvøse er uundværlig
men lad vær' at lulre dig død
sug af følelsernes frugter
og gem stenene i lommerne

Kald mig alle navne
men døb mig før du skrider
Dit blik vil skinne svagere
for langsomt at brænde ned

Jeg ønsker ikke kun kærlighed
vil fanges og skæres løs
i appetitlysten jagt
efter hvad livet kan byde på

JEG ER INGEN

Jeg er ingen digter af blod
i disse dage
og var jeg før
andet end én der ledte efter sin plads
og påstod med alvor
og for at legitimere min tilstedeværelse:
Jeg skriver. Ergo er jeg forfatter. Digter!
efterfulgt af en pause
undskyldende for de manglende produkter:
Men jeg har ikke fået noget ud endnu

Gu' er jeg en digter af blod
afføring og orddrøm
og for hvert et afslag
forkynder jeg
at jeg er af de få
og jeg fortsætter

Igen ser jeg mig forfordelt, afvist
placerer min vrede hos
den laskede fede chefredaktør
plus mine kære
kun de sidste tager notits

Presser citronen
tygger spåner
gylper galle

erkender modvilligt
at tilblivelsesøjeblikket
er dér hvor mit blod ruller
trods drømme om
millioner af læselsøre

det er terapi
det er poesi
et nåleøje om min hals

BEVÆGELSE

I stå
i sangens stramme overflod

I stå
i trafikens blodigt blomstrende bevægelse
i lyskrydsets blinkende valg

I stå
i morgens farvel til radioens nærvær
tidligt goddag til dagens gryende fraløb

I stå
for at mærke livet glide
igennem en døsig død
til et legende liv
håber jeg

EN UGLET BUNKE GARN

Har fat i tråden
hiver håbefuldt i
bunken af sammenfiltrede
sandheder og løgne
der ligger på bordet
og venter på overblik

Som om overblikket
var dig beskåret
fordi du engang
var heldig at finde
en løs ende at hive

TIDEN ER ALT & INTET

Jeg har ofte vandret i et rum
hvor tidens ekko
lød som et nu

Tit har jeg gået
i store og små fodspor
dækket af et tyndt lag rimfrost
Så jeg med blikket mod det blå
syntes at høre lyden
af fødders aftryk på utrådt sti

Løgner blinker i ørerne
den løgn er ikke så slem
nærmest ingen løgn længere
Fodspor i fodspor
danner mønstre
en slags ny sti

FALLIT

Jeg hader folk som ikke tager mig alvorligt
du tager mig aldrig alvorligt
tager ikke mine ord for gode varer
bruger ikke dine øjne og ører
du lugter først når samspillet brænder på
og lukker så pr. refleks for det varme vand

Jeg hader når folk ikke tager deres liv alvorligt
mens de spotter deres eget ego i tusinde spejle

Jeg hader dig

Jeg hader dig for din hensynsløse egenrådighed
dine nonverbale refleksioner
jeg mener, du taler meget
men du bruger sjældent sproget
dine ordstrømme er ligegyldige fraser
og sprudlende beretninger om kager
dækket af mængder af flødeskum

Når jeg hader dig
er jeg lige ved at gå
efterlade dig i et sort hul
jeg højst sandsynligt selv
vil drætte ned og drukne i

TUDSER & FRØER

Sidebenets mosedede frøer
snapper efter haserne
i snakkens grums
ler tudsen nede i maven
af alle såreord
men frem for blikket
tårner hævnens sig
endnu en hæslighed
fra min ellers
velmenende mund

IKKE FRUGTER

Strømme af
tænk hvis jeg mødte
ønske eller frygte

Er frygten det sted
et dybt bankende ønske
om at gense hende
den instinktive fravalgte

Hende det måske
kunne være blevet
hvis ikke ønsket
frygtede det møde

Fra barn og frem

BARNDOMMENS DRØMME

Når jeg lukker øjnene
før jeg falder helt i søvn
lever jeg i en underjordisk verden
sammen med andre gode mennesker
fra mit liv før og nu

Dernede er den skønneste natur
jernkonstellationer under jord
dækket af beskyttende glas
her er alt godt
kold krigs ånden lukket ude

Når mine inderøjne lukkes
toner heksen frem
hun forfølger mig i edderkoppens gange
hvæser og tager mig til fange
hun vil torturere mig til døden

Jeg kaster mig rundt i sengen
slår mig for synet
til mine inderøjne sprænges
og jeg glider i et mix af tryghed og frygt
synker ned i glemslens søvn

SAMMENSMELTNING

Fars sæbehoved. Uforstående drengeøjne. Stubbe i håndvasken.

"Sådan gør mænd hver dag, hvis de ikke vil ha' FULDSKÆG."

Al for tidlig roterende elkniv. Rislende blod på hagen. "Sådan gør drenge, når de længes efter at blive mænd."

En dag kommer rutinen.

Min ansigtsdreng glider bagud. Kan se morfars vokse frem i udvidelsen af min pande, og fars blik, drengen spejler ser sig undrende i.

DENGANG

Engang var lørdag aften hellig. Ugentligt bads rene underbukser. Blomstret nattøj. I stuens selvvalgte sodavand. Sugende i mange farvede rør. Fjernsynets faste kuglebump, fulgt af flyttemand Olsens råb! Bedst til godnat var cowboyfilm med ham man i Se & Hør fortalte, havde brækket næsen på sin kone.

Engang var søndag morgen speciel. PP pastiller hjem fra bageren. Halvt oprejst mellem forsæderne. Far styrede sparsommeligt suttende. Knuste mine i ubetænksomme øjeblikke. Rakte hånd efter en ny. Alle sad ved bordet. Tebirkes var guld. Fugtigt sødligt krymmel mellem tænder.

Engang var haven en park, for hemmelige tanker. Bag hækkens voksende blade, spærrede med tiden udsyn til vejen.

.... Og gården var et eventyrland. Udforsket i bider. Gå på line højt oppe på rød halmtransportør. Kravle i smalle cementrør under stald før gylle og lort indtog dem. & 20 meter oppe på siloen, så vi ind mod byen og slottet. Øjnene rystede os hurtigt ned igen.

Engang var vi børn.

FASCINATIONEN ER UOVERVINDELIG

Du har kendt mig længe
Jeg er halvfjerdsernes svar
på alt hippie 68 opkog
står med langt hår, glitter og maske
spiller smart dreng
forenden af utilstrækkelighedens optog

Jeg venter i fortiden
pudser mine plateau-popstøvler
men de forvaskede vie cowboybukser
lugter ikke længere af sur mælk

14 ÅR

Savsmuld
fra øjne
ned i et blik
en stille storm
et sus for samtlige sanser
Jeg er en konfirmand
en tvivler
som lige har sagt ja
til noget meget alvorligt
med højtidelig ryg
og skævt smil

INDESTÆNGT

Vredens svejseflamme
lægger mit ansigt
i skæbnesvangre folder

Kunne jeg slå ihjel
destruerer og sparke
til det jeg holder af

Sæt en tændstik til
og den blå flamme
vil brænde alt op

Far var gas og vandmester
jeg må også lære
at skrue op og ned

Svejse sammen
i stedet for brænde
alting op og væk

LEVE SAMMEN

Svejse meninger
mejsle fordomme
og andres

Når det virkeligt brænder
slå hovedet på sømmet
rette skævheder
skruetvinger
ikke glemme
at spænde fra
når værket holder

Varme kroppes glas
forme og rører
passe på vi ikke splintrer
lade fællesskabet tilbage
i uforlignelige brudstykker
vi ikke må skære os på

VI HEALER OS SELV

Det øjet ser
er kun en spejling at sindets syn
Hvorfor tror ellers
vi ser så meget on natten
mens vores øjenlåg
skyder dagslysets dækken bort
lader farverne lyse på sort baggrund

Regnen tørre papiret
sygdommen gør kroppen hel
påstår vi

SILDIG OPVÅGNING

Du haler en engel op af den sorte kasse

Sér den spytte
dig i ansigtet
mærker hvordan
udgydelsen ætser
hjernens svaghed
vækker et kim
i hjertets rum

SKAMPLET

I en sovende verden
forsvinder drømmen rød
sejler hen på bjerget

Bjerget hvor djævelen voldtog Gud
eller var det omvendt?
De skammede sig vist begge
og holdt på hemmeligheden
for at undgå at vække
den sovende verden

FARVELØSE HÅB

De græsbeklædte jordvolde er besejret. Børn danser i spraglede jakker. Vender rygge til parcelhuskvarteret. Kurs mod motorvejen med skrålende sang på deres læber. De hvirvler nærmere. Nærmere.

Lastbilvogntoget kører fast rute. Chaufførerne snakker i walkie-talkies. Bliver varme indeni. Når de hører legende søn og datter i baggrunden.

Børneflokket danser videre. Kravler med lethed over hegn. Hopper ned i rabatten og videre.

For sent at stoppe vogntoget. Børnene er midt på vejen nu.

Ingen hører skrigende for maskinernes brøl.

Rykket i den forreste lastbil går som et stød ned gennem rækken. Bagerste chauffør ser i bakspejlet en sammentømret klump af blodigt ælte og et væld af syntetiske farver. Han tænker: "Det var nok en kæmpe psykedelisk hare."

FØDSELSMUSEUM

Går rundt og kikker. Dette rene sted. Bugtende slanger og ledninger. Lampers regulerende kontrol. Alle forholdsregler taget. Weekend fødsler er udslettet. Ler er taget væk, udtales og skrives blot fød! s'et er også sparret.

Virusdetektoren hyler, hvis noget skulle slippe ind. Læser lang smøre om tilstanden, sygdommen! Billeder af foster fra start til baby. Fliserne runger. Ikke af gråd.

Alt går som planlagt. Tillader mig at lukke øjne. Falder i tiden. En forårsdag. Saftig eng fyldt med fandens mælkebøtter. Grønt mod blå, krydret i gult. Ligger glinsende kalv. Mor ko er udmattet. Slikker barnet om lidt. 3 drenge rør forsigtigt ved den nyfødte, før dens prøvende ben skræver og ryster. De første step mod slagterhuset.

En kittel med menneskebriller. Rykker i min arm. Et smil skimtes bag hvidt papir. Rækker mig en bleg bylt. En lillebitte steril klump. Moderen er kørt i vaskehallen.

SKYGGETRO

Jeg har brug for at vide
at du ved jeg ikke altid
er dalet fra den grønne gren

Det ser så let ud
men selv et fnug
har tyngde

Et barn der græder i angst
er hverken smukt eller let
Jeg lover at fjerne det onde

ÅND, HVOR ER DU?

Uden mennesker
dør husene
forfalder til skaller
der snart vil falde

Uden sjæle
falmer vi
bliver tomme hylstre
uden blomst og synd

Uden huse
fryser vi
til vandrende pinde

Sjælemennesker
i sårbare huse

LIVET ER EN LYKKE LOTTO GEVINST

Vi har kun tid, siger vi
mens vi klamrer os til sekundet

Sekundets skæbnesvangre held og uheld
mod tidslinjens brede horisont

Sidder i en bus, forsinket af vejarbejde
alle de her mennesker med livet i sig
vrikker sæderne i stykker
over et par tabte minutter

TIDEN ER INGENTING

Der runger år af minutter
Snart er det forbi
Vi ved det og tæller århundreder
Når langsomme sekunder tynger

Tømmer et hoved for nuvej
Luger ud
Giver luft

Hvor er min længsels torden
Efter ingentings lykke
Rager i blinde
Søger en funklende
Kærlig krop

SOM DAGENE GÅR FORBI

Vi har en barnevogn
vi har roen bevaret
vi har en jord, himmel
et S-tog af muligheder

Vi har ligegyldige konversationer
som hver dag trækker os tættere
for pludseligt at eksplodere
hvorefter alt igen er som før
i hvert fald næsten

Jeg har briller
du har syn
Barnet bruger
alle sanserne
begejstret

Vi har hinanden
en turkis barnevogn

Vi har et godt liv
vi vil fortsætte
uden tro
på andet end det

Får vi har
et S-tog af muligheder

GENKENDT BEKENDT

Din søster, jeg ikke havde set på før
har jeg taget skridtet som drev af saft
syntes hun for ung, men jeg for forhippet
vi forsøgte at kneppe på et kældergulv
i en boligkarré på midtbyens bagside

Min sorte samvittighed er lysnet i dag
i denne sene aften i vores fælles S-tog
efter onanifantasier har fuldført akten
ser jeg nu at teenager-sexforsøget
blot var almindelig uheldigt og kikset
næsten helt sjovt at tænke tilbage på

Vi sidder lige overfor hinanden
men ingen af os giver os til kende
selvom du ikke kender til episoden
er jeg sikker på at du ved hvem jeg er
jeg genkendte dig med det samme
selvom du er blevet tæt på voksen
og jeg er blevet far og en slags mand
med tilbagerykkende hårgrænse
og minder at græmmes og lunes ved

NÆRMEST VINTER

Regnvejr
Jeg glæder mig indenfor
musikken
Sigurd leger på gulvet
vinden basker blade mod ruden
Jeg siger jeg er små syg
sweaters over sovetøjet
sokker og sutsko
Sigurd rumsterer inde på værelset
byggeklodser
varmen kommer fra mig
rudens kolde regn
måge flyver ud af vinduesrammen
Jeg er inde
prik af liv
hver gang klodserne klirer
brud af liv
rytmen til simple tankers musik
Jeg hygger mig inde
den hvidgrå himmel
farverne har jeg inde i hovedet
jeg finder flyverdragten
han skal ned og sove
i regnens trommen mod
barnevognens tag

I DET SMÅ

Tid til at huske
det gode
glæden
ved væltet krus
glæden
over spildt mælk

TØMMERMÆND

Lille lykke
morgenbordet
lurende hovedpine
grisebasse gratrøv
for borenden

Ind imellem
glemmer bogen
Jeg nu lever i
med LILLE lykke
de seneste års længsler

Langsomt skrues blusset ned
for den evige higen efter succes
i den store verdens glemsel

ÅRETS GULDALDER

Når himlen lyser af guldalder maleri
med gylden hinde på blående skyer
Danser en ro i mit hoved
en sælsom tyngde af lethed
Lyset er flyttet
fra jorden mod luften
træerne rækker ind i himlen
Farverne så blide og stærke
bladene gnistrer
slår livsglæden ud i flammende lue
brænder sommerens sprudlen
og vinterens gryende tværhed
i en tæt røg
over træernes silhuetter

Først om efteråret
matcher farverne
med glødende temperament
til smagen af livet
tilsat en sødlig duft af råd

TIL VASKERIKVINDERNE I HØRSHOLM

Ville skrive i et spraglet sprog
trykke farvernes kraft sprøjtende frem
i ordmalerier af livets forpustede vækst
lade bogstaverne drive ned af siderne
sjasket til af følelsernes fulde firspring

Skrive som en flyvende maler
sammen med den eneste valgte
og masser af strålende blomster

imens står to vaskerikvinder
og griner i pakkeriet nær Hørsholm
af den selvhøjtidelige unge mand
der sidder på hug i efteråret
og skribler i sin lille kinabog
med sin blå BIG glødende pen

NATURKRAFT

Et blad løber efter mig
en vind som knuger mig ind
træet knuser mit blik
slår året til krystaller
skyernes dæmpede lys
driver efter natten
brusset af dagens favntag
risler i året som røg

VINGEDRØN!

DET LYDER SÅ RART I DAG
KNIVE SLÅR RINGBUER I SOLEN
LUFTEN SNITTES OP I FELTER
TØR DU TAGE ET STYKKE?
DIN FRYGT ER UBEGRUNDET
FOR DIG SKAR JEG GERNE HIMLEN
INDTIL DU KUNNE HØRE OG MÆRKE
VORES HJERTERS FÆLLES VINGESUS

JEG SER IKKE AT DU LEGER
MEN RAMMER DIG I HOVEDET
MED MIN BASKENDE VINGE
OG STIGER HØJT
FOR ENSOMT AT BRYDE
GENNEM LYDMUREN
HVOR KUN SYNERNE
ER SMUKKERE END BLOD

NÅR TIDEN BLIVER ÆLDRE

... pennen vil glide:
tænksomt på issen
min livs last vil være
at sidde åndsfraværende
og malke hjerne-hjerte-dybet
for digtedrømme

... jeg vil kradse i vinterskægget
skrabbe det af som Frank Jæger
i den skarpe forårssol
til et kys fra kvinden
imens barnehvin fra haven
vil stjæle os fra lagnets kalden

SANGBOLIG

Sangen har langt om længe
fundet vej til min krop
den sprudler
svinger og hvirvler

væk fra Golanhøjder
bort fra en golfkøllekrig

Sangen har fundet tilbage
livsfortrolighedens melodi
al den glæde der vil kysse
kyse den fornuft
du midt i rusen
skyder i sænk

Jeg leger med tanken
om alt det groteske
får en opmuntrende drejning
når kroppen fyldes af musik

Sangen har genindtaget
sin bolig i mit sind
den skruer og vrider sig
ud af fornuftens grå gevind

LYGTEN I ØJET

Ih, hvor er den Månemand dog fuld
traller lyset ud af lygten

åh, hvor er den måne skide fuld
synger manden under lygten

hvor er dit lys hygge-smukt
hvisker månen gennem manden

tak, men dit ægte skær
vil altid sætte mig i skygge
mumler den lille lampelygte
til den runde snebold i mørket

VOKAL VOLAPYK

Ål startede vi som
engang ude i det våde
her var alt sten
blev glas
hjerters hårdhed
knuste

*

Øksen ramte
blid negl
i ørkenvand
støvede blikke
rust af

*

Ydre glemsels pragt
går vi ypperst
på aber og andre landskaber
yder og øder alt
vil bevise vi er
hele tiden

*

Ævle æble
fulde mund
jordbids skabt
visne violer
dér danser
barokken under
antiklassisk måne
hvirvlens vind
tror aldrig
kun sprog
æblets ævl
lukker sig

*

Underligt rejser banens spor væk
gennem skovens metallyde
uendelige trævælters beskyttelse
fælder havets sidste fisketårer
på et køkkenbord
udsigt til nybyggede skorstene
fugle svømmer om

*

Opus 7
yndling fascineres
af en andens
blændværk lige i hjertet
og I kan sige
hvad i vil
vanvidsglæden
er her
når den er dér

*

Iris banker på ruden
lukker op
bliver lille
tar' hånd til panden
dunker hjertets hårde muskel
mod affaldets brune glemsel
til intet lukker iris ind eller ud
gennem glas

*

Akustiske drømme
guitarens sprøde
risle tamburin
strandens skvulpen
synger elektriciteten
i sandets kropsaftryk
for vi eventyrer
stadig om renhed

Skrevet til noget

57 GRAVPOP

(Skriveopgave på Krogerup Højskole Hold efterår 84)

Rolige ænder der flyder
Under svajende grønne træer
Sten, ord og tal som betyder
Stilheden har til huse her

Roligt har mange ligget
i det bladprydede kapel
Ventet på timen sku' komme
Hvor venner hviskede farvel

Storslåede blomster forsøger
Læge sår for forladte pladser
I et susende lugt af efterår
Gør mig til en dødelig nasser

58 VAND & STEN

(skrevet til et foto i Den Gådefulde By - 1988 - Per Bak Jensen)

Bevægelse i sten
Krusning
På havets tapet

Sort skygge
Hvor alt bliver ét
Vand og sten

De andre sten
Klare kontraster
I vandet

59 CHAGALL OG OS

(til brormand Jens, julen 88)

Svævende flygtige
over rød by og masser af blomster
følelser i fuld fart
ind i himlens
evige sol

Sådan er også vores drømme
om kærligheden
ude af proportioner

31/01 – 89
(til min søster Hanne)

30 år & ikke nogen nutids pebermø
mere nærmest datids familie lykkelig
med mand, 2 sprudlende piger og overstadig hund

Du har fyldt dit liv med liv
jeg ta'r hatten af, blotter mit hoved
tømmer det for ord